Any I — Barcelona, 25 Maig de 1916 — Núm. 10

La Piula

Setmanari regionalista amb ninots



— A la Lliga creu tothom: els que mengen i els que són menjats!

10 cts

REGENERADOR DE LA VIDA



L'Abat SÉBIRE ha trobat en les **plantes del mar** el medi infal·lible de tornar la salut, *sense remeis*, als **tuberculosos, anèmics, convalecents, neurastènics, malalts d'el estòmac i budells, diabètics i albuminúrics**

COMUNICACIÓ A LES ACADEMIES DE MEDECINA I CIENCIES DE PARÍS

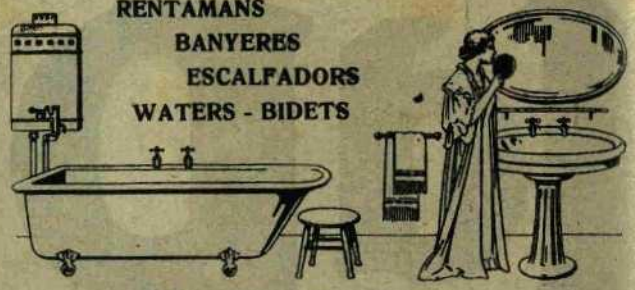
DEMANI'S FOLLET EXPLICATIU GRATIS AL

DIPÒSIT GENERAL: Diputació, 268. - BARCELONA

DE VENDA: Farmacies, Centres d'Especifics y Droguerías

Pòt gran (500 grams), 5 Ptes. :: Pòt petit (250 grams), 2'75 Ptes.

Elaborat en els Laboratoris Marins de Enghien-les-Bains (França)



RENTAMANS
BANYERES
ESCALFADORS
WATERS - BIDETS

Jaume Sauret. - 7, PELAYO, 7 PREUS REDUITS

PHILIPS ½ WATT

Bombetes elèctriques de mig watt

Ilegítimes de l'estranger

Aquesta és la fàbrica
——— més important del món

5.000 obrers enfeinats en la fabricació de bombetes

Demaneu-les a totes les botigues d'electricitat

Representant per Catalunya:

Josep Bolet

Concell de Cent, 265, 1.r, 1.a-Telèf. 3376

BARCELONA

ELS TIRANTS I LLIGAS MILLORS I DE MES BON GUST, SON SENS DUBTE ELS DE LA TAN ACREDITADA MARCA

Mandomall

DEMANIS EN CAMISERIAS I SIMILARS
VENDAS AL ENGROS 'M. DOMENECH VALLES'
CONCELL DE CENT, 377-BARCELONA

CALÇATS NOVELTY

SON ELS MILLORS I ELS MES BARATOS

Classes superiors per a senyor des de 10'50 pessetes

1, PLAÇA SANTA ANNA, 1

BANYS SOLÉ

Teléfon 7902
Salmerón, 15

MOSAICHS E F ESCOFET & C

Ronda Sant Pere 8

TIRANT - BENEFACTOR



PATENTAT

PER AL DESENROTLLO DEL PIT DE LES SENYORES, HOMES I NENS

Els ven la casa **Srs. Eduard Schiting S. en C.** (Barcelona, Madrid, Valencia) i el fabricant d'elàstics i lliga-cames **Smart**



AMADOR ALSINA

Riera St. Joan, 8.-Barcelona

que enviará folleto gratis a qui el demani.

El Confortable Català

Durán i Bas, 11.-Teléfon 3468

Mobles transformables en llits





Tallers de mobles de tota classe i decoració. Casa especial en sillons de gran confort anglès forrats en marroq ler i velluts.

Academia COTS

Fundada el 1879 - Carrer Cucurulla-Plaça Sta. Anna

DIRECCIÓ GENERAL: ARCS, 7, PRAL.

Comerç, Banca, Borsa, Francès, Anglès, Alemany, Reforma de lletra, Títol de Tenedor de llibres



La Festa de la Unitat Catalana



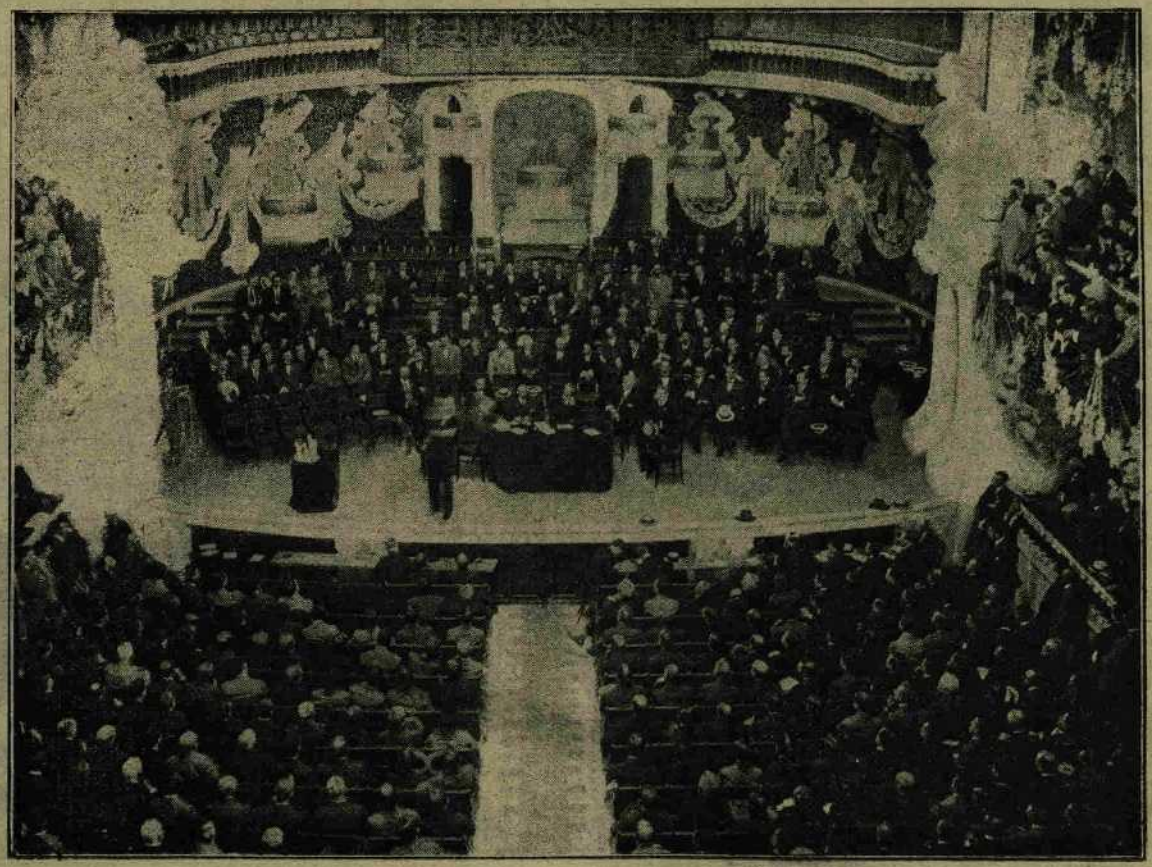
Trascendental ha d'ésser per a la Historia de Catalunya, per a la Historia d'Espanya, la grandiosa Festa de la Unitat Catalana, celebrada diumenge.

La política regionalista, la política d'evolució començada el 1901, ha fracassat; i no per culpa de nosaltres, sinó per culpa dels governs d'Espanya que, mentres per un cantó semblava que cedíen a la evolució catalana, com amb la concessió de la Mancomunitat, per un altre l'atacaven traidorament. El regionalisme, camí d'una autonomía administrativa, no podía subsistir més que amb una gran bona fe per part dels governants. Aquesta bona fe va existir en el senyor Maura, però no ha existit ni en el senyor Dato ni en el Comte de Romanones, ni en cap de les organitzacions polítiques del centralisme. Catalunya ha de canviar de tàctica: ha de plantejar clàrament el problema nacionalista: llengua, Parlament, govern executiu. La monarquía, o la república espanyola, ha d'ésser federal. Per a plantejar aquest canvi d'actuació de la Lliga, s'ha fet la Festa de la Unitat Catalana. Catalunya s'ha recobrat a si mateixa.

En la Festa de la Unitat Catalana no s'ha constituït un partit, no ha estat, realment, un canvi d'actuació: s'ha constituït un poble. No és una bandera de reformes administratives, de reformes econòmiques, de descentralització, de oposició a mals governs, la que avui alça la Lliga Regionalista—que esdevé, de fet, Lliga Nacionalista—sinó la bandera de l'autonomía integral de Catalunya dintre l'Estat espanyol. Es una actuació constitucional, la nostra; no de partit.

* * *

Per a proclamar una tal decidida voluntat es necessitava l'espectacle d'una gran Festa. El poble català, com si endevinés lo que se li oferia, lo que se li proposava, ha corregut, entusiàsticament, a omplir els magnifics actes del dia 21.



El miting del Palau de la Música Catalana

L'Assamblea del Palau de la Música Catalana era una immensa foguera de patriotisme, era una florida d'entusiasme, era el neguit d'un nou món que neixía. Mai, ni en les Festes de Solidaritat, ni en el triomf de Solidaritat, un foc tant viu, tant encès, tant abrusador. ¡Quantes coses cremarà, aquest foc, que semblava que havíem de viure per sempre més!

Aquesta actuació de Catalunya necessitava l'Assamblea del poble; necessitava, com les grans revolucions de Roma i Grecia, l'aire lliure, l'espectacle de la naturalesa donant ambient a l'entusiasme. Anima de la nostra terra, necessitava de l'espectacle viu, de la terra i del mar, de la ciutat i de la muntanya, de lo popular i lo ciutadà; necessitava un gran acte cívic que capacités per a l'autonomia el poble que s'alçava clamant per ella.

El gran acte del Parc Güell, l'àpet monstre de 5,000 coberts, model de organització, de disciplina, de civisme, fou aquest acte.

¡Espectacle corprenedor! ¡Espectacle sens parell! Aquella obra gegantina d'en Gaudí, aquella educació de la naturalesa per la naturalesa mateixa, aquella explanada dominadora de la ciutat, bellesguard de la Mar Mediterrania, abraçada de muntanyes florides de ginesta, eriçades de pins d'aspra sentor, semblava feta expressa per un acte de consagració d'un poble. Qui hi estigué no l'oblidarà mai més, aquell espectacle. Ni el de la naturalesa, ni el de l'art, ni el del poble.

* * *

Han començat els insults i les prevencions: era natural, donat el tarannà dels nostres enemics. No rectifiquen la seva historia. I, amb tot, no devíen estranyar res del que passa. Si tinguessin memoria, recordarien el primer discurs d'en Cambó en el Parlament. En ell senyalava els dos camins a seguir: si ara comencem pel més recte, pel més emmenador al nostre ideal, ¿de qui és culpa? En Cambó ho senyalava per endavant: en el séu discurs de diumenge no va fer més que glosar el séu primer discurs del Parlament.

Si el centralisme, si la política de farses de Madrid s'hagués modernitzat, si hagués anat cedint, de bona fe, a les peticions de Catalunya, si hagués fet possible la evolució, no seríem avui on som. El nostre nacionalisme s'hauría reclòs al fons del cor i hauríem anat a constituir el partit regionalista d'Espanya.

Que cridin, que insultin, que esbalotin, que amenacin: són els de sempre. Catalunya farà el séu camí. I si Espanya, en un moment de bon sentit, en un moment de dolor o de goig, la vol creure, encara s'hi és a temps a fer la Gran Espanya, la Gran Espanya de què parlaven suare els senadors i diputats regionalistes, al disoldre's les Corts passades, dirigint-se al País.

La Presidencia de l'Apet



En Bofill i Mates iniciant els parlaments



El gran àpet de 5,000 coberts



Quan la victoria electoral del dia 9 d'Abril, es va dir: — ¡Hem de fer una gran festa!

Quan la victoria electoral del dia 23, es digué: —Hem de fer una Festa com cap més se n'hagi fet.

—¡Un dinar de 5.000 coberts!

—Però, ¿com es pot fer un dinar de 5.000 coberts, a Barcelona?

—Si; a l'aire lliure. al Parc Güell!

—¿Fem-lo?

—¡Fem-lo! Una gran victoria necessita una gran festa...

Els capdavanters de la Lliga rumiaven una mala partida al Comte de Romanones, directament; indirectament, contra tota la política de Madrid, contra tot lo anti-català d'Espanya. Rumiant, rumiant, varen arribar a la conseqüencia de què lo millor era presentar clàrament, fràncament, el problema nacionalista de Catalunya. ¿On millor que en una gran festa?

I així ha estat.

Com s'organitza

La primera cosa que va fer-se va ser cridar en Miquel Regàs. el *beco* que va servir el Sopar de la Victoria al Frontó Comtal. ¿Qui no se'n recorda, de aquell sopar amb que la Lliga va solemnitzar el triomf de les eleccions Municipals de 1905? A la sortida hi hagué bullanga. Des de la Fraternitat Republicana de la Gran-Via engegaren trets contra els regionalistes; va haver-hi ferits. Pocs dies després era assaltada la Redacció de *La Veu de Catalunya* i saquejada la impremta del *¡Cu-cut!*; vingué l'estat de siti, la llei de Jurisdiccions, les Festes de la Solidaritat el 20 de Maig de 1906, les eleccions de Solidaritat el 20 de Abril del 1907... Al sopar de la Victoria hi havía 2500 comensals. S'hi va servir un caldo, uns plats frets, dolços, xampany....

En Miquel Regàs havía servit l'àpet de la Diada Regionalista a Belles Arts; 2000 coberts, menú exquisit. Era l'àpet amb què la Lliga celebrava la victoria de les eleccion provincials del 1913, a la qual va seguir la de les municipals del mateix any i la de les legislatives del 1914....

—Regàs, ¿vos atreviu a servir un àpet calent, de 5000 coberts?

—Deixeu-m'hi pensar dotze hores. Necessito fer, abans, alguna diligencia.

A l'endemà, en Regàs. tot blanc, acceptava l'encàrrec; havía trobat l'única cosa que li feia por de no trobar: coberts.

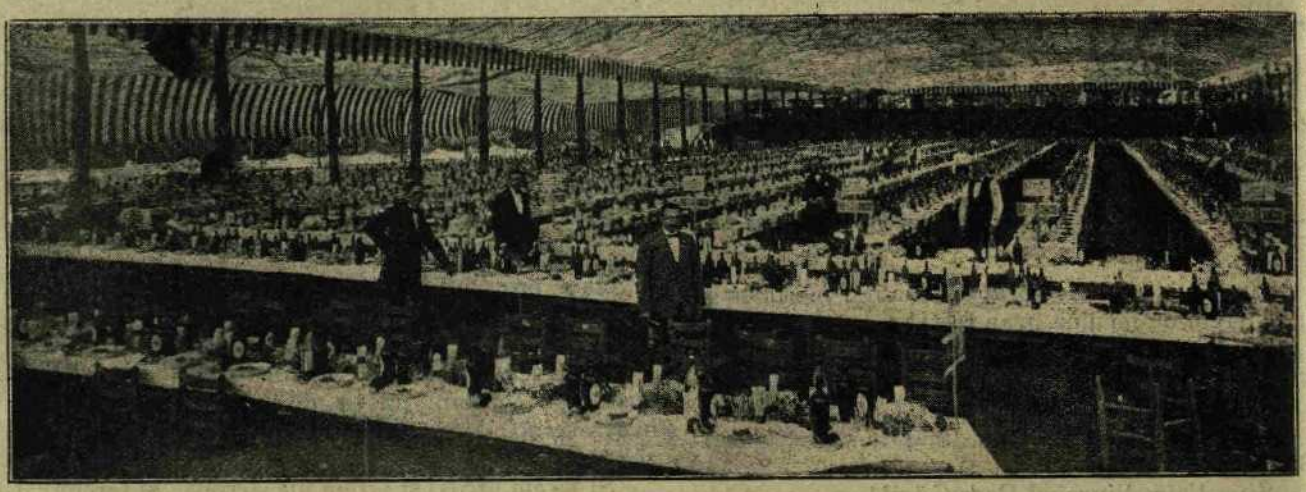
La sort l'afavorí: trobà 5000 forquilles i 5000 ganivets a preu inverossímil, sobretot en les actuals circumstancies. Dels plats, dels gots, no se'n preocupava: a Barcelona hi ha cases que'n lloguen.

Començà la discussió del menú. En Regàs, modest com tothom qui té algún mèrit, va dir: No m'atreveixo a fer un dinar car; ha de ser de 6 pessetes cobert.

Si farem arròs, si farem macarrons, si farem caldo... Per l'arròs es necessitaven seixanta grans calderes i seixanta cuiners. amb seixanta grans fogons. ¿Com trobar seixanta calderes? ¿com construir al Parc Güell seixanta grans fogons? Les calderes s'havien de construir; després, no teníem servei. Era



En Miquel Regàs, organitzador dels serveis de l'àpet.



Les taules disposades per rebre els 5,000 comensals.

massa car. A més, fer seixanta grans calderes d'arròs és exposat a què alguna calderada s'aferri o s'aigualeixi o es fumi... Fòra l'arròs i anem als macarrons. ¿Macarrons? Bullir-los és fàcil; però ¿com es gratinen? ¿En quins forns? En Gaudí va oferir-se a estudiar la forma de construir-los al Parc Güell. Quan se li varen donar les mides, va desistir-ne. Era obra de un parell de mesos.

I anem al caldo; un caldo dels menuts i ales dels 1250 pollastres, de 100 carniceres de carn de bou i un carro de verdures. Molt bé; tot se fa amb certa senzillesa... Però ¿i les culleres? ¡S'han de comprar 5000 culleres! ¿I les soperes? S'han de comprar— perquè no n'hi ha de lloguer — 250 soperes... Fòra el caldo. Començarem per entreteniments i pernil i llonganissa.

Desseguida ve el conflicte del pernil. El pernil s'ha de tallar a mà. ¿Quin temps es necessita per a llescar 10.000 trossos de pernil? Massa temps, massa homes. El pernil, així que és tallat, s'asseca. S'hi posarà llom, que, com la llonganissa, es pot tallar a màquina. S'hi poden afegir unes patates amb maionesa...

—¿I què's necessita, de tot això?

—Comptem: 100 kilos d'olives, 100 kilos de patates; 80 kilos de llonganissa, 50 kilos de llom...

Una inspiració d'en Regàs: Servirem els entreteniments i la llonganissa en plats de cartró cobert de randa de paper; les postres, igual. Estalviem dèu mil plats de porcel·lana i dos serveis de cambrers — perquè ja es poden tenir a taula — . ¡Excel·lent...!

I ¿d'entrant, què? D'entrant, per assegurar-ho, bou a la jardinera. ¿Com el cuinarem? El bou, brasejat; apart, amb els menuts dels pollastres, una reducció en la qual courem les verdures; després ho barrejarem unes hores... i ja està. Mólt bé.



Una cuina a l'aire lliure.

—¿Quanta carn i quantes verdures es necessitaràn per això?

—Carn, 600 kilos; pèsols, 40 kilos; patates, 700 kilos; pastanagues, 150 kilos; tomàquets, 30 kilos; llard, 50 kilos...

—Endavant... Peix. ¿Quin peix hi posarem?

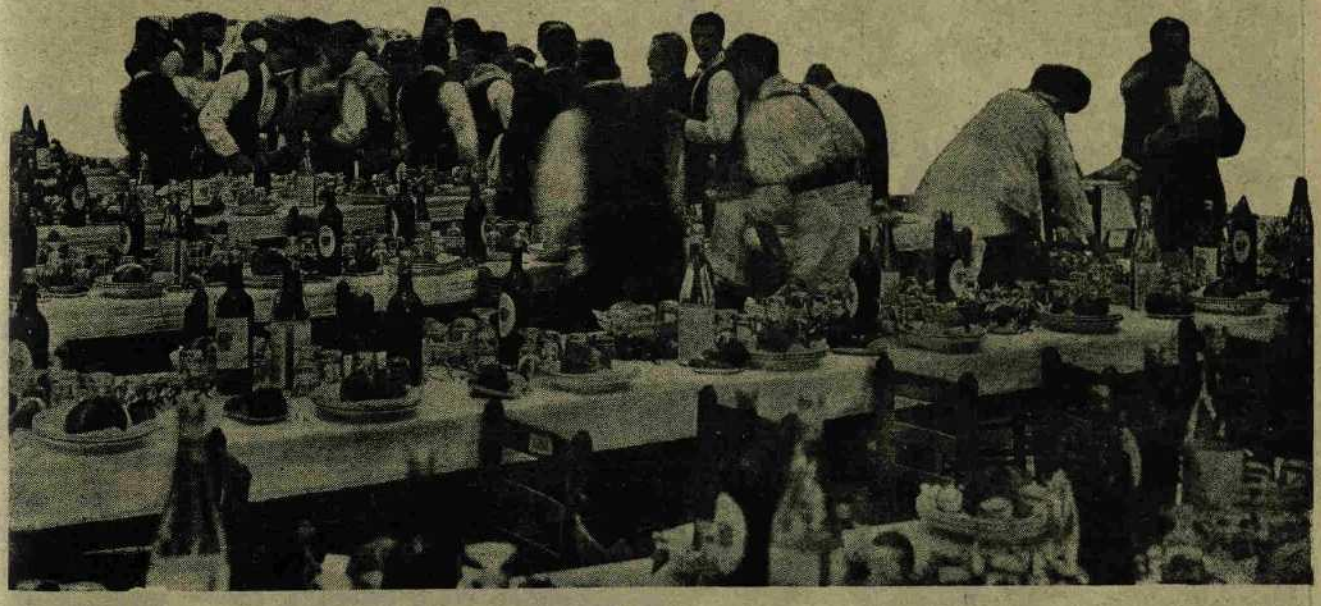
—No pot ser més que llagosta, llagostins, saumó o llus. Els tres primers resultaràn mólt cars. La llagosta, no podent-ne trobar de petites per a donar-ne mitja per barba — 2500 llagostes — farà perdre molt de temps per tallar-la. Si s'hagués fet arròs, hauríem servit les cames i el pit... Llagostins: a tres pessetes i mitja el kilo... 500 kilos... Resulta un horror. I el saumó, igual. Donem llus; llus al forn amb salsa allò, no hi ha manera d'arribar a més que un parell de pastes, un plàtan i una taronja per cap, servits ja a taula abans de començar. ¿Posem-hi unes cireretes? Vinguen cireres.

Cafè. Cinc mil cafès són cafès. Cerquem si algun cafeter vol encarregar-se'n. No n'hi ha cap. S'han de cercar cafeteres i no se'n troben. S'han de fer fer expresses,

¿Hi posarem unes gotes de rom? No poden faltar-hi. Vinga rom: cent ampolles.

Total del servei:

16.000 plats de porcel·lana.
12.000 plats de cartró.
250 plates de porcel·lana.



Grup de cambrers disposant els entreteniments.

maionesa: 500 kilos de llus. Però, ¿on se troben? Ara, apenes van vapors a pescar; no en ve del Cantàbric... Provem.

En Regàs va tornar-se boig cercant llus. A l'últim uns peixaters se li varen comprometre a vendre-n'hi, pel dissabte, 500 kilos. Però el dimarts no se sabia res dels vapors. ¿Què'ls hi haurà passat? Els peixaters vénen i diuen: No podem assegurar el peix per dissabte. ¿Què's fa, ara?

S'ha de recórrer als llagostins. Per sort, a Sant Carles de la Ràpita els pesquen com volen. 500 kilos de llagostins, a tres o quatre animalets per barba; no es pot arribar a més. ¿Fet? Fet.

Lo dels pollastres no té substitut: de rostit, pollastre. Un quart de pollastre per cobert: 1250 pollastres: 50 més, pel que pugui ser.

De postres, ¿què donarem? Pensa això, pensa

21.000 gots.
5000 forquilles.
5000 ganivets.
5000 culleretes.

Total de begudes:

2500 ampolles de vi.
1500 ampolles de xampany.
3000 d'aigua mineral Sarva (del manantial del Parc Güell).

Estovalles i tovallons. ¿Com s'arregla? Es necessiten 2500 metres d'estovalles, i 5000 tovallons. ¿On se troben?

El problema dels tovallons se resolgué acudint als de paper: dos tovallons per plat. No hi havía altra solució. El de les estovalles, comprant vinticinc

Sastrería Americana -- R. FERRER ROIG
Escudellers, 71 -- Avinyó, 34
PREUS REDUITS CONFECCIÓ ESMERADA

Fábrica d'articles de pell, carteres, petaques, moneders, cinturons, corretjes hábit, maletes, sacs i carteres per a viatjants. Preus baratíssims.
Casa PERELLÓ - Pi, 7 bis



A l'h

peces d'empesa, blanquejada, i tallant a mida. Alguna cosa valdrà després. La casa Monteys, venedora, va oferir-se a blanquejar els trossos per a fer-ne encant.

La casa Ribas i Pradell ha resolt el problema de les taules, valorant la fusta després de desfetes. S'han necessitat 2000 taulons, fent de cada tauló tres peces; 1200 cavallets senzills i uns dos milers de llistons per a trebar les taules. Tot plegat té una llargada de onze kilometres i pesa 33.040 kilos.

El cost aproximat de tot això, i de les cadires, ha estat, per la Lliga, d'unes 4000 pessetes.

La vela, de la casa Baliarda, de Molins de Rei, és la que va servir per la carretera de Sitges quan la cursa d'automobils del Baix Penedès. Té 90 metres de llarg, per 35 d'ample, i la sostenen 86 grans antenes, 4 d'elles de 27 metres d'alçada. A més, es montaren la vela del passeig de les Palmeres i les de les dugues cuines, d'uns 70 × 25 metres, amb un cost aproximat de 4000 pessetes.

***

Tot lo de organització de la Lliga, repartiment de talons, canvi dels tickets pels números de l'àpet, instruccions donades per a facilitar l'entrada i la cerca del lloc, ha estat prou anunciat i a la vista del públic, perquè s'hagi d'explicar. El que hi ha és que, un cop fet, sembla mólt senzill, peró porta una complicació i una tasca, que s'ha de veure per creure-hi.

I vol, pels directors, un cop d'ull, una seguretat, un coneixement de les multituts que no ho té pas tothom.

Com se cou

S'havía pensat, després de veure que era impos-

REGÁS: Ferrán, 7. -



àpet

sible de construir forns en el Parc Güell, amb utilitzar els forns de campanya de l'Administració militar; però l'objecte polític de l'àpet i l'expedienteig necessari per al permís, en feren desistir.

S'han utilizat els forns de pasticeríes i fleques i uns quaranta grans fogons portàtils per ascalfar les viandes al Parc Güell.

Un exèrcit de dònes s'ha hagut de menester per a plomar els pollastres. Quinze cuiners han estat dedicats a tallar la carn, preparar les verdures, coure els llagostins, netejar i lligar els pollastres, fer bullir les patates i fer la maionesa.

Tot ha pres proporcions colossals, però s'ha mesurat el temps amb tanta exactitut, que cap feina ha hagut d'esperar l'altra.

La carn de bou i els pollastres s'han cuit en dos forns, des del matí al vespre de dissabte. Mentrestant, es feien bullir els llagostins en grans peroles i en altres les patates. La nit del dissabte, cinc cuiners començaren de fer la maionesa.

Per tot això, s'han gastat els següents ingredients.

Llard.	150 kilos
Oli	250 kilos
Ous	30 dotzenes
Sal	40 kilos
Canyella	10 kilos

A entrada de fosc de dissabte va agafar-se la meitat de la salsa arreglada per a la carn—feta amb part dels menuts dels pollastres—i s'hi varen coure les verdures i patates, pèsols, pastanagues. A l'altra meitat de la salsa s'hi va posar la carn previament

Banquets - Luncheons



Columnari del Teatre Grec del Parc Güell en el moment del vermouth ofert per la Casa Cinzano

brasejada. A l'endemà, convenientment escalfat, va anar tot a les plates, mesurant-ho amb tota cura.

Els pollastres, també foren escalfats al Parc Güell.

Les postres es componien de:

Dolços	250 kilos
Cireres	70 kilos
Plàtans	5200
Taronges	5200

S'amaniren quinze mil panets, i es varen fer, amb 6 grans filtres, 50 kilos de cafè, que'n donaren 700 litres.

Dugues cuines amb trenta fogons, dugues taules de 100 metres cada una amb prestatges, trenta cuiners i vint ajudants, feren el servei del Parc; una a cada banda de la gran plataforma on se servía l'Apet, separades d'ella una trentena de metres.

Com se serveix

La falta de cambrers és la que ha fet impossible eixamplar l'àpet a més de 5000 coberts. Amb tot, els cambrers han hagut de servir vint coberts cadascún, i això ès un miracle.

Un altre miracle. L'àpet ha agermanat les tres societats rivals de Barcelona i ni durant la preparació ni en el servei el més petit incident ha perturbat l'armonía i el companyerisme.

La millor manera de donar a conèixer com se serveix un àpet de 5000 coberts, és copiar les instruccions que's donaren als cuiners.

Instruccions

A les vuit del matí seràn tots el cambrers i queíes al Parc Güell, entregant, a la entrada, la corresponent contra-senya.

Coneguts com seràn els respectius torns a servir, serà repassat el servei, ja posat a taula, amb draps que s'entregaràn en les cuines.

Passaràn després a completar el parament de taula amb flors, que serán posades en la forma que indicarà el Mestre. El pa i els tovallons seràn posats per igual, el primer damunt del segón.

Els encurtits: patates, olives i embutits, distribuïts convenientment en plats de cartró i blondes per a cada cobert.

Set ampolles de vi blanc i set de rosat, alternant amb l'aigua mineral, distribuïdes pels 20 coberts a servir. Serà destapat el vi procurant conservar la càpsula, i per l'aigua serà convenient esperar més tard, poc abans de començar el servei.

El servei de postres serà portat a la taula, com els encurtits en plats de cartró raccionant convenientment una taronja, un platan, tres cireres i dos dolços per cada cobert, i esperant l'avís serà servit l'esmorzar a tota la dependencia.

Una vegada servits, reculliràn els respectius paquets de roba que hauràn abans deixat aprop dels llocs a servir; i canviaràn de trajo en el mateix lloc del Banquet, i recullint la roba de carre la deurán entregar a la Guarda-roba, per qual servei no deurá abonar res absolutament.

A mida que vagin presentant-se serà entregat el servei de coberts (20 ganivets grans, 21 forquilles, 20 culleretes i una cullera) servei que serà posat a taula i tornat al mateix lloc en acabar e servei.

La roba a vestir serà de jec, davantal (que deuràn portar-se sabates i corbata negra. No es descuidaràn de portar a la solap

J. Cardús Paraigües -- Ombrel-les -- Vanos
Portaferrissa, 10

el ticket amb el número corresponent. Passaràn aleshores a canviar-lo pel tovalló.

A la entrada del primers comensals passaràn tots a ocupar els respectius torns.

Al sentir-se el primer avís dat pel Mestre, passaràn a la cuina, procurant posar-se en forma de facilitar el pas als qui corresponguin els serveis més distants. Això es: els qui siguin més aprop de la cuina deuràn ocupar els llocs de més endins, i els que tinguin els torns més distants deuràn ocupar els llocs de més aprop de les taules. Els cambrers que portin número parell faràn el séu servei en la cuina de la dreta mirant a la ciutat; els que tinguin número senàs, a la de la esquerra.

Sortint tots per l'ordre que he indicat, serà tot-hom, amb poc temps de diferencia, davant dels séus respectius torns. Dec recomanar que ningú, absolutament, pot començar de servir que no ho mani un avís del Mestre, fent-ho aleshores tots a una.

El servei es començarà pel cobert més pròxim a la presidencia del torn respectiu, i tots serviràn en el mateix sentit, cap a la muntanya, quedant el torn per a poder retirar el primer plat servit que's portarà a la cuina per esperar que tots puguin recullir el segón de la "Llista", i no sortirá ningú fins que tots tinguin el respectiu servei. Guardaràn a la sortida el mateix ordre, pensant que deuràn ocupar el mateix lloc a la cuina, i en arribar al torn tots es col·locaràn en sentit invers al del primer plat, això és, començant de servir pel més distant de la presidencia, i acabant pel més pròxim, com és natural.

Aquest ordre, alternat, seguirà en el rostit, xampany i cafè. Es a dir, el tercer plat serà començat de servir pel més pròxim a la taula presidencial, el xampany pel més distant i el cafè pel més aprop.

El Xampany serà entregat amb ticket al lloc que oportunament es destinarà. Seràn entregades cinc ampolles per cada cambrer i el servei es farà de la següent manera: En arribar a la taula deixaràn les ampolles ja repartides precisament davant de cada grup de quatre coberts dels vint que serviràn. Destaparàn les ampolles servint-ne de cada una solament les quatre primeres copes, dels vint coberts que corresponen, i deixaràn, com a l'arribar, les mitjes ampolles sobreres en el mateix lloc, això és davant dels quatre coberts als que corresponía cada ampolla.

Retirat el plat del rostit, es procurarà que cada comensal prengui el respectiu plat de postres, passant tot seguit a fer el servei del cafè en forma que a cada taula quedi quan menys un cambrer per el dit servei. Les 40 taules de la carretera destinaràn 12 cambrers per al dit servei. En aquest moment podràn ja alguns cambrers recullir els coberts per l'ordre que donguin els mateixos comensals, i s'anirà fent entrega d'aquestos, junt amb les culleres de servei, al lloc que's destinarà.

Per dinar procuraràn portar-se, com a l'esmorzar, cada un la seva copa respectiva, i procurarà sense fer fressa retirar tot el sobrant de vi a taules auxiliars per fer ampolles senceres per al nostre menjar i per després fer-me a mi fácil el recompte total.

Després de dinar serà retirat el servei de plats, fruita sobrera, etc., i quedarà allí solament el vidre com s'acostuma en aquets casos, essent aquest embalat i netejat amb el major cuidado possible. Les estovalles, plegades, es deixen damunt de cada taula.

Fet aquest servei últim, a la Guarda-roba vos será entregat el vostre respectiu paquet.

TEATRES

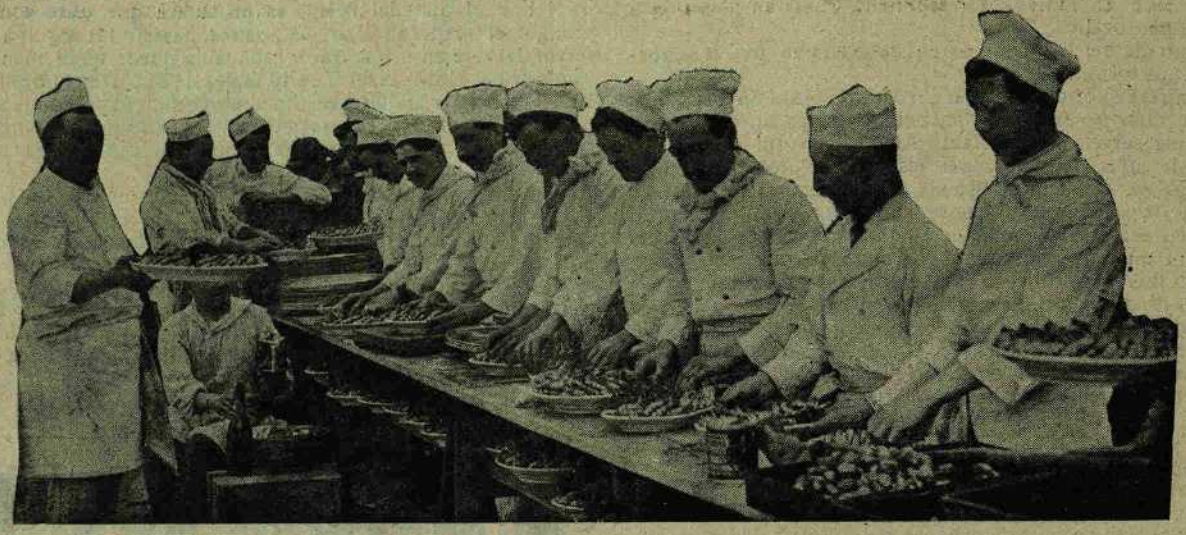
En la darrera funció donada pel Foment del Teatre Català ens convencérem, una vegada més, que l'Antonia Baró és una excel·lent actriu per a la defensa del teatre de la terra, puix desempenya d'una manera admirable el paper de "Pubilleta" en *El Pubill* d'en Feliu i Codina... dic, d'en Pitarra, obra que donà motiu a què s'hi lluissin alguns i s'hi deslluissin altres.

En Jaumet Borràs va estar bé amb el *cap de vara* aquell; en Carles Capdevila també va sortir-se'n bé, i aiximateix la Mestres i en Guitart. Aquest Guitart també feu magistralment *El Mestre de minyons*, i en l'execució es vegé ben secundat per en Galceràn i altres.



Arribada de viandes

ROYAL Restaurant-Fiwe o Cloœ Tea-Tziganes
Banquets - Fiambres - Dolços - Exquisit pa de Viena - Royal



Repartiment de llagostins

ESPETECS

En Pol ha recaigut, però ja ha pogut deixar el llit, i demà, probablement, marxarà a Madrid, des d'on enviarà setmanalment a LA PIULA una «Crònica Parlamentaria».

No cal dir si, amb la embestida que porten els nostres senadors i diputats, les Cròniques d'en Pol seràn interessants.

Els farinaires de Castella, que treballen gracies als ferro-carrils pagats pels catalans, amenacen amb tancar les fàbriques si no es rebaixen les tarifes de transport.

Als accionistes de carrils, gairebé tots catalans, que'ls matin. Entre el Govern amb els impostos, els obrers amb les exigencies de puja de sòu, i els comerciants demanant baixes de tarifes, estàn frescos! Amb 50 anys han cobrat un 1 % de interès del capital. Ja es poden amanir a no cobrar mai més

Però, quan a Castella vulguin carrils, a Catalunya els diràn: Feu-vos-els!

En Romanones va tombar en Dato perquè aquest posposava les reformes econòmiques a les militars.

En Romanones, lo primer que porta al Congrés és el projecte de reformes militars. Però, per quedar bé, presenta al Senat un projecte de llei creant una contribució nova.

Així es fa patria i es dóna coratge i força a la producció; així es compleixen els compromisos... del Tresor.

La qüe tió és fer quartos.. i ser-hi a la vora.

Què passa al Parlament? Res.

Els diputats no s'hi acosten; fins el president hi va tard.

I en Romanones riu. Mentrestant van passant els dies.

No hi ha altre problema que el de dugues actes. Els maurins volen que s'aprovin unes eleccions de senadors, brutes. Els reformistes, unes eleccions de diputats, brutes també Els interessats són dos senyors que mai obren boca, però tenen bons amics.

No hi ha altra política que aquesta, a Madrid.

Fins que els diputats i senadors catalans comencin d'actuar, allò serà cosa morta. perquè no hi ha més que les conveniencies d'uns senyors que juguen a representants del país; no hi ha més que la política de pactes i contractes d'en Romanones.

Però ja despertaràn d'aquest ensopiment, el Congrés i el Senat, bon punt hi arribi l'únic problema viu que hi ha a Espanya, que és el nostre

I ara, amb la nova orientació netament nacionalista, més.

Qui els sentirà, aquells patriotes que mercadegen amb la patria!

Som ben desgraciats, els nacionalistes. ¿Guanyem unes eleccions? Es que'ns han votat els contraris

¿Fem un gran acte? Es que hi assisteixen els curiosos o persones obligades.

Treiem 13 diputats i 7 senadors, i no representem Catalunya, essent els qui en treiem més.

Som víctimes de la compra de vots i de les coaccions, i se'ns tira en cara que coaccionem i comprem vots.

No els tenim mai contents, els nostres enemics.

Si fem, perquè fem; si no fem, perquè no fem. Sempre ens critiquen.

I és que voldrien que féssim... allò que an ells els vingués bé i de gust.

I nosaltres fem el que devem fer, i res més.

I seguirem fent-ho

Fins que no quedi un separatista a Espanya.

I si els agrada, ho prenen; i si no els agrada, ho deixen.

I en paus.

Don Clodoaldo, com el séu antepassat de la Manxa, ja es prepara a una segona sortida contra els *malandrines y follones que insultan a la madre patria.*

Caixes Catalanes
: : Porrons catalans de vidre : :
Rajoles catalanes d'Arts i Oficis
Plats decoratius catalans i tota
: : : : : mena d'antiguitats : : : : :

ANTIGUITATS
"La Vicaría"
22, Banys Nous, 22
(davant del carrer de la Palla)

Caixes Catalanes
: : Porrons catalans de vidre : :
Rajoles catalanes d'Arts i Oficis
Plats decoratius catalans i tota
: : : : : mena d'antiguitats : : : : :

No trigarem gaires dies a que's recordin les tristes i perilloses execucions de la pobre Irlanda.

I ara que fan la comedia de derogar la llei de Jurisdiccions, ja veurem les coses que's diràn al discutir-la! *Don Clodoaldo* obrirà el sepulcre del Cid i se sentirà *Cis* ..

Ha quedat lliure—de dret, al menys—el camí entre Ceuta i Melilla. El Fondack és territori de protectorat espanyol.

Sembla que així s'ha tractat amb el Raisuli, qui és l'amo de tot allò

Per car que costi aquest tractat, no costa tant com sostenir 70,000 homes a l'Africa; per car que costi, és més barato que un combat on mor un home.

Però si es pot dominar per pactes, per què tenir 70,000 homes a l'Africa?

Ha arribat el senyor Francos Rodríguez, tan bon periodista i Director general de Correus com mal governador civil de Barcelona.

S'ha indignat de les Cases de Correus i Telègrafs de Barcelona, dugues còves indecents. Els barcelonins fa mólts anys que n'estem, de indignats; tans anys, com en té el senyor Francos Rodríguez.

I el senyor Francos Rodríguez ha instat l'Alcalde a què comenci aviat la nova Casa de Correus.

Però ¿vol dir, senyor Director general, que no en té la culpa l'Estat, de què no estigui començada, de què no funcioni?

Nosaltres, com sempre, hi posem els quartos, i l'Estat els inconvenients ..i la mà per a recullir les ganancies

La historia de la Casa de Correus de Barcelona és la de tots els edificis públics que no són de Madrid

Es la vella historia de la dominació del Madrid burocràtic i polític; la vergonya d'Espanya; lo que volíem acabar amb la Mancomunitat i haurem de trencar amb l'autonomía.

Ens trobem mólt sovint, en la crítica, amb els polítics i els burócrates del règim; peró en l'actuació, en fer coses no ens hi trobem mai.

L'oli i l'aigua.

Els polítics madrilenys són homes per a totes les circumstancies.

França, en ús del séu dret—no se li regateja,—priva l'entrada d'una pila de productes espanyols Un senador català en parla al Senat i, en ús del séu dret, ho critica

I el Comte de Romanones, que no debades ha estat Ministre d'Estat, inventa la teoría de què en el Parlament no es pot criticar això que critiquen els propis diaris francesos; que hem de callar.

Lo que ha après, el Comte, *arrossant-se* amb la diplomacia!

***

Lo més natural—i per això no es farà - fóra contestar a França prohibint exportar allò que necessita de lo nostre o que necessita Anglaterra, la seva aliada

Amb tres o quatre articles naturals i manufacturats que no es puguessin enviar a França, aviat tornarían a obrir les fronteres

Però el nostre Govern, que sab aprofitar-se de les subvencions alemanyes per a defensar-se i combatre les aspiracions de Catalunya, passarà per tot... i dexarà passar el que vulguin els aliats, com deixaría fer el que vulguessin els alemanys.

Ho deixarà passar tot: fins, potser, els soldats portuguesos.

En l'àpet, abans de l'àpet, després de l'àpet, no es va veure ni un autor dramàtic d'aquells que sempre ploren; ni un actor d'aquells que sempre diuen que ningú es recorda d'ells.

Si algún català hagués demanat pels representants del nostre teatre, ni un hagués aixecat el cap

Potser eren al cine

Potser eren a Romea pidolant una traducció

Però el dia de la festa no eren amb Catalunya. A l'hora de la victoria potser Catalunya tampoc es recordarà d'ells.

No tant, no tant...

Un diari alemany que's publica a Barcelona diu que la companyía francesa que ha actuat al Teatre Espanyol és dolenta, que ho fan millor la Jordi i l'Alfonso.. No tant, no tant, senyors alemanys de Barcelona! .. Mólt bé



Fent una salsa

Camisería Sans —— BOQUERIA, 32 ——
Especialitat en camises a mida



El campament de les cafeteres.

que el Kaiser sigui valent, i sigui valent en Hindenburg, però en Brasseur és un dels primers actors de comedia. Mirin: d'en Brasseur a l'Alfonso hi ha una distancia... com de París a les linies germàniques.

Se'ns diu que a l'enviar, el dia abans de la Festa de la Flor, els cartells que l'anunciaven en els tranvíes, la Companyía es negà a admetre'ls perquè eren redactats en català. Vaja, en Foronda ja treu pèl de diputat encasellat. Nosaltres d'ell, adoptaríem alguna mida més radical. Posaríem uns lletrerets, al costat d'aquells que diuen *Se prohibe fumar*, que diguessin: *Aquí debe hablarse el idioma oficial y no los dialectales*... Així, com en el *cuartel!*

Aquest *urbano* que prestava servei en el Parc Güell i que responía en castellà a les preguntes dels fervents patriotes que anaven a la festa, mereix una nota.

Hem de pensar que un *urbano* lo menys que pot fer és apendre el català Que, així com entre els séus companys és un mèrit el conèixer les llengües estrangeres, ha de ser delicte el no conèixer la nostra. I si no hi està conforme, que se'n vagi a fer de *urbano* a Osca o a Cuenca.

Encara el crim de *la mujer descuartizada* Un diari castellà que conrea el genre criminal, dóna tots els detalls del ja célebre i tràgic succés. Per cert que parlant de la dóna que ha estat presentada usurpant la personalitat de la víctima, diu:

Nosotros estamos seguros de que esta mujer no es la descuartizada.

Això és tenir talent! Del que nosaltres no estem segurs és de l'equilibri mental del periodista que va fer tal descobriment.

En Figuerola no va mancar al tec dels 5.000 Un home de fóra que va parlar amb nosaltres ens va assegurar que el decoratiu periodista, per menjar, es va treure els bigotis i la perruca... A la taula de la premsa en Figuerola volía cridar l'atenció fent comentaris en els discursos. Tot ho trobava fort! Quines coses han dit!—deia—Però en Figuerola, que té esprit—per alguna cosa és periodista—va dir com a resum:

—Nois... Aquesta festa és *kolosal*. . Jo ho diré amb permís d'Alemania.

I és que en Figuerola, encara que sigui corresponsal de *A B C*, devegades veu les coses.

El Progreso no s'ha donat compte de la festa del Parc Güell. Ell l'ha titllada de *mojiganga*. Això és fer oposició Diu que als discursos ja hi respondrà a son degut temps. *El Progreso* ja no té ni idees per respondre. Ja no sab ni *el himno nacional*. Ara omple les seves planes amb les protestes de tots els casinets per la *ofensa* que han fet al pobre *don Gildo* negant-li el dret d'ésser regidor i diputat.

Sort que quan vingui en Lerroux ho arreglarà tot I l'arreglo millor que pot fer és plegar el diari Ara que el paper va car, és una ocasió per les caigudes heroiques.



Litus: Aquesta vegada ha fet tard. El dibuix el guardem.—*Un Bien:* Vostè dóna massa importancia a un estúpid. Aquest senyor mereix quatre ratlles i res més.—*Ring:* En cartera.—*Abel:* ¡Criatura, més que criatura!—*Vallvio:* No.—*Mister Jhon:* Vostè sembla amic d'en Kind... però no en sab tant.—*I. Van:* No és ni seriós, ni de la broma. Altrament, és llarg.

CONSERVES PEDREROL I MIR Són immillorables Provar-les és convèncer-se'n

Imprenta Fills de Domingo Casanovas; Ronda de Sant Pau, 67.—Barcelona

Màquines d'escriure

De tots sistemes des de 25 pessetes a 800

Darrers modelos amb 40 % d'economía

Corts Catalanes, 619
(Gran-vía)
Barcelona

J. ROVIRA

Corts Catalanes, 619
(Gran-vía)
Barcelona

8 Especialitats per a oficines: Se necessiten agents: Demanin avui mateix catàleg i condicions: Grans beneficis per al revenedor.

MINERVA

COL·LECCIÓ POPULAR DELS CONEIXEMENTS INDISPENSABLES. EDITADA PEL CONCELL DE PEDAGOGIA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

S'HAN PUBLICAT A LA VEGADA ELS TRES VOLUMS PRIMERS:

1.—**OCEANOGRAFÍA**, per JOSEP MALUQUER, Enginyer, Secretari de la Junta de Ciencies Naturals de Barcelona.
2.—**RESUM DE GEOGRAFÍA D'EUROPA**, per JOAN PALAU I VERA, Doctor en Filosofía i Lletres.
3.—**NOCIONS DE LITURGIA CRISTIANA**, per J. TARRÉ, prevere.

35 cèntims cada quadern DE VENDA EN LLIBRERÍES I KIOSCOS
Dipósit general: BONAVÍA I DURAN - Boqueria, 20

HISTORIA DE CATALUNYA

PER ANTONI AULESTIA I PIJOAN

DOS HERMOSOS VOLUMS: EL PRIMER DE 416 PLANES; EL SEGÓN DE 552

PRESENT ALS CATALANISTES amb motiu de la festa dels Jocs Florals i tantsols per aquest mes de Maig, es vendràn ricament enquadernats al preu de

10 PESSETES ELS DOS VOLUMS

De venda en les principals llibreries; **a casa de Joàn Almirall i Forasté, PRINCESA, 16**
i en nostra Administració: **Llibrería BONAVÍA I DURÁN.-Boquería, 20.-Barcelona**

Advertim que sols queden 5 dies per aprofitar aquestes ventatges

La Piula SETMANARI REGIONALISTA AMB NINOTS — SORTIRÁ CADA DIJOUS A LA TARDE
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: **Llibrería Bonavia i Duràn - Boquería, 20.—Barcelona**

SUSCRIPCIÓ: Barcelona: Un trimestre 1'50 ptes.—Afora: Id. 2 ptes.—Estranger: Un any, 10 ptes.—Es paga a la bestreta.



EL NOI DE LA PIULA. – Miri si és colossal, aquest àpet!... Mengen els d'aquí i als polítics de Madrid se'ls indigesta.